

МЕНЕ РЯТУЄ ПОБУТ ВІД НУДЬГИ

Як імператор римський Діаклетіан,
Вирощую капусту залюбки,
Обмовився! За нею я ходжу в "Гурман",
А в мене підростають кабачки.

Рецепти деякі в YouTube перегорнув,
Прості оладки вирішив спекти,
Хай не шедевр, та щось таки утну,
Нема ж кому мені допомогти.

Щодня в меню планую видозміну страв,
Адже одноманітність дістає,
Отак проходять дні серед поточних справ,
Не зглянешся, вже й вечір настає.

Чимало тестів і екзаменів пройшов,
Як кажуть, що й біда чогось навчить,
Так я вже й до оладок з кабачків дійшов,
Й радію, що не вдасться відпочити.

Бо все ж хвалити бога треба, що дає
Нових ідей й сил, щоб досягти
Чогось, і ти нові рецепти пізнаєш,
Приємно з'їсти й інших пригостить!

Отак мене рятує побут від нудьги,

Розвіюється, як туман вона,
Відчуєш зранку, що з тієї встав ноги,
Тому все зробиш, що хотів, сповна.

Дата написання вірша: 2022-08-06